

Dosarul nr. 3ra-1348/22
2-20117641-01-3ra-29122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. T. Avasiloaie)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

8 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Eugeniu Popovici, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Eugeniu Popovici împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 6 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 septembrie 2020, Eugeniu Popovici a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 244 ef. din data de 17 septembrie 2018 al Departamentului Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, a fost sancționat disciplinar cu „eliberare din serviciul militar înainte de expirarea contractului”, pe motiv că ar fi participat la o altercație care a avut loc la data de 20 august 2018 în municipiul Bălți.

A menționat că potrivit extrasului din ordinul nr. 245 ef. din 18 septembrie 2018 al Departamentului Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, a fost dispusă întreruperea raporturilor de muncă, în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (3) lit. k) al Legii nr. 162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor, eliberarea sa și trecerea în rezerva Forțelor Armate a Republicii Moldova.

A mai notat că la 28 noiembrie 2018 a fost recunoscut în calitate de bănuț în cauza penală nr. 2018048025 de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, însă, prin ordonanța din 8 februarie 2019 a fost dispusă scoaterea sa de sub urmărire penală din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal. Astfel, prin sentința din 28 mai 2020 a Judecătoriei Bălți sediul Sângerei a fost încetat procesul

penal în privința lui Gheorghe Alexandru Seu învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) din Codul penal, pe motivul împăcării părților. Sentința din 28 mai 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Sângerei nu a fost contestată, devenind irevocabilă prin neatacare.

Reclamatul invocând prevederile art. 21 din Constituție, a specificat că, în circumstanțele expuse, se atestă cert că el nu a participat la acțiunile infracționale ce ar discredita autoritatea de militar produse la data de 20 august 2018, iar suspiciunile expuse în ordinul de sancționare disciplinară nu s-au confirmat.

A remarcat și faptul că prin ordinul nr. 244 ef. din data de 17 septembrie 2018 al Departamentului Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, a fost discriminat în coraport cu alți colaboratori și figuranți în ordin, contrar art. 6 CEDO, art. 22, art. 23 din Codul administrativ, art. 284 alin. (1), art. 467 alin. (1), (3) din Codul de procedură penală.

Reclamantul a explicat că după devenirea irevocabilă a sentinței din 28 mai 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Sângerei, la data de 24 iulie 2020 și respectiv la data de 28 iulie 2020, s-a adresat cu cerere în adresa Ministrului Afacerilor Interne, cu privire la reexaminarea cauzei sancționării sale disciplinare și, respectiv, reluarea procedurii conform art. 170 alin. (1) lit. a), c), (3), art. 145 din Codul administrativ, art. 449 lit. a), e) din Codul de procedură civilă. În rezultat, prin scrisoarea (decizia) Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1/11- P80/20 din 11 august 2020, cererea sa a fost respinsă, iar, prin scrisoarea (decizia) Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne nr. 4/P545/20 din 13 august 2020, cererea sa a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, prin scrisoarea (decizia) Ministerului Afacerilor Interne, ca entitate ierarhic superioară nr. 44/22-3272 din 18 august 2020, deși au fost invocate probe noi, cererea sa a fost examinată ca o cerere prealabilă și nu ca o cerere de revizuire prin prisma dispozițiilor art. 170 din Codul administrativ. Scrisoarea (decizia) Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-3272 din 18 august 2020 i-a fost adusă la cunoștință la data de 21 august 2020.

În opinia reclamantului decizia Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-3272 din 18 august 2020 este neîntemeiată și pasibilă de a fi anulată, cu obligarea părâtului să emită actul administrativ individual corespunzător, or autoritatea publică competentă nu a examinat cererea depusă de către el.

Drept urmare a concretizării cerințelor, reclamantul Eugeniu Popovici a solicitat anularea deciziei Ministerului Afacerilor Interne nr.44/22-3272 din 18 august 2020, a deciziei Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1/11- P80/20 din 11 august 2020, a deciziei Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne nr. 4/P545/20 din 13 august 2020, cu obligarea Inspectoratului General de Carabinieri să emită actul administrativ individual cu privire la revizuirea ordinului de sancționare disciplinară nr.244 ef. din 17 septembrie 2018 și a ordinului cu privire la întreruperea raporturilor de muncă nr.245 ef. din 18septembrie 2018 și restabilirea sa în funcția deținută anterior.

Prin hotărârea din 11 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Eugeniu Popovici. S-au anulat decizia Ministerului Afacerilor Interne nr.44/22-3272 din 18 august 2020, decizia Inspectoratului General de Carabinieri nr.1/11-P80/20 din 11 august 2020 și decizia Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne nr. 4/P545/20 din 13 august 2020. S-a obligat Inspectoratul General de Carabinieri să

emită o decizie nouă în temeiul cererii depusă de Eugeniu Popovici (înregistrată nr.P-80/20 din 30 iulie 2020), prin care să reia procedura administrativă în temeiul art. 170 din Codul administrativ. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Întru consolidarea soluției, instanța de fond a reținut că la baza emiterii ordinului de sancționare disciplinară nr. 244 ef. din 17 septembrie 2018 și a ordinului de concediere nr. 245 ef. din 18 septembrie 2018 emise în privința reclamantului Eugeniu Popovici, a stat conflictul dintre mai multe persoane ce a avut loc la 20 august 2018, aproximativ orele 01:00, în curtea blocului nr.59 din str. Voluntarilor, mun. Bălți, care, aflându-se în loc public, au încălcat grosolan ordinea publică și au inițiat un conflict care a degenerat într-o bătaie între mai multe persoane. Așadar, din conținutul acestor ordine se atestă cu certitudine că reclamantul Popovici Eugeniu a fost sancționat și eliberat din funcție, în temeiul art. 35 alin. (3) lit. k) al Legii nr. 162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarului (la comiterea delictelor ce discreditează titlul de militar).

Prima instanță a menționat că deși în decizia nr. 1/11-P-112/20 din 29 septembrie 2020 prin care a respins cererea prealabilă din 21 septembrie 2020, Inspectoratul General de Carabinieri face referire inclusiv la decizia Curții de Apel Bălți din 5 februarie 2020, prin care Eugeniu Popovici a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) din Codul penal, acest fapt nu rezultă și din încheierea privind rezultatele desfășurării anchetei de serviciu pe faptul abaterilor disciplinare comise de către militarii Trupelor de Carabinieri la data de 20 august 2018 care a determinat emiterea ordinelor de sancționare și de concediere.

Drept urmare, raportând cadrul legal menționat supra la circumstanțele din speță, instanța de judecată a ajuns la concluzia că autoritățile pârâte din speță au apreciat în mod eronat cererile reclamantului Eugeniu Popovici ca fiind cereri de contestare a ordinului de sancționare disciplinară nr. 244 ef. din 17 septembrie 2018 și a ordinului de concediere nr. 245 ef. din 18 septembrie 2018. Or, din conținutul cererii adresate la 20 martie 2020, rezultă că Eugeniu Popovici a solicitat reinvestigarea cazului de eliberare a sa din funcție în legătură cu circumstanțele noi apărute și anume ordonanța Procuraturii mun. Bălți din 8 februarie 2019, prin care a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui Eugeniu Popovici din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

De asemenea, instanța de fond a specificat că prin cererile adresate la data de 24 iulie 2020 înregistrată cu nr. P-2051/20 și respectiv la data de 28 iulie 2020 înregistrată cu nr. P-2068/20 (nr. P-80/20 din 30 iulie 2020, Eugeniu Popovici a solicitat examinarea cauzei sancționării sale disciplinare, formarea unei comisii noi pentru investigarea cazului, modificarea parțială a ordinului de sancționare cu anularea sancțiunii aplicate lui, modificarea motivului întreruperii raportului de muncă sau restabilirea în funcția deținută fără achitarea salariului pentru perioada nelucrată, invocând de această dată, ca circumstanțe noi, sentința din 28 mai 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei, prin care a fost dispusă încetarea procesului penal în privința lui Gheorghe Alexandru Seu învinuit de comiterea infracțiunii din 20 august 2018 prevăzute de art. 152 alin. (1) din Codul penal.

Astfel, prima instanță a constatat că deși reclamantul nu a intitulat cererile sale „cerere de revizuire”, din conținutul acestora rezidă cert scopul și intenția înaintării acestora.

Prin urmare, la caz, instanța de fond a subliniat că autoritățile pârâte în cadrul procedurii administrative, ținând cont de prevederile art. 195 din Codul administrativ, trebuiau să examineze cererile petiționarului în conformitate cu art. 170 din Codul administrativ în coroborare cu art. 449 din Codul de procedură civilă. Or, aprecierea eronată a cererilor adresate ca fiind cereri de contestare a ordinului de concediere și respingerea acestora ca fiind tardive, fac dovada unei proceduri administrative ineficiente și necorespunzătoare scopului, fapt ce a determinat ca autoritățile pârâte din speță să emită acte administrative ilegale și pasibile anulării cum sunt deciziile Ministerului Afacerilor Interne nr.44/22-3272 din 18 august 2020, a Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1/11- P80/20 din 11 august 2020, și a Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne nr. 4/P545/20 din 13 august 2020.

Cât privește pretenția reclamantului cu privire la obligarea Inspectoratului General de Carabinieri să emită actul administrativ individual cu privire la revizuirea ordinului de sancționare disciplinară nr.244 ef. din 17 septembrie 2018 și ordinul cu privire la întreruperea raporturilor de muncă nr.245 ef. din 18 septembrie 2018 și restabilirea în funcție, prima instanță a respins-o. Or, asupra acestei pretenții urmează să se expună autoritatea publică care se bucură de dreptul discreționar la examinarea stărilor de fapt și probelor prezentate în cadrul procedurii administrative.

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, la 5 noiembrie 2021, Inspectoratul General de Carabinieri a depus cerere de apel nemotivată, iar la 4 aprilie 2022 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 6 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de către Inspectoratul General de Carabinieri, s-a casat hotărârea din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie de respingere a acțiunii depusă de către Eugeniu Popovici, ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate concluziile instanței de fond, or, ordinul nr. 244 ef. din 17 septembrie 2018, prin care Eugeniu Popovici a fost sancționat disciplinar cu „eliberare din serviciul militar înainte de expirarea contractului” și ordinul nr. 245 ef. din 18 septembrie 2018, prin care în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (3) lit. k) (la comiterea delictelor ce discreditează titlul de militar) al Legii nr.162-XVI din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor, s-a dispus a elibera și a trece în rezerva Forțelor Armate ale Republicii Moldova pe locotenentul Eugeniu Popovici (R-063019), ofițer lunetist al grupei de asalt a batalionului independent cu destinație specială al unității militare 1001 a DTC, cu restituirea cheltuielilor pentru studii la Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne (930101) au fost emise anterior recunoașterii în calitate de bănuț a lui Eugeniu Popovici în cauza penală nr. 2018048025 de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, acest fapt având loc la 28 noiembrie 2018.

Instanța de apel a subliniat că la baza emiterii ordinului de sancționare disciplinară nr. 244 ef. din 17 septembrie 2018 și a ordinului de concediere nr. 245 ef. din 18 septembrie 2018 emise în privința reclamantului Eugeniu Popovici, a stat comportamentul manifestat de acesta în cadrul conflictului dintre mai multe persoane ce a avut loc la 20 august 2018, aproximativ orele 01:00, în curtea blocului nr.59 din str. Voluntarilor, mun. Bălți, care, aflându-se în loc public, au încălcat ordinea publică și au inițiat un conflict care a degenerat într-o bătaie între mai multe persoane. Astfel,

faptul că în privința intimatului prin ordonanța din 8 februarie 2019 a fost dispusă scoaterea sa de sub urmărire penală din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, și că în privința acestuia nu a fost adoptată o sentință, nu denotă că angajatorul urmează să revizuiască ordinul de sancționare disciplinară nr. 244 ef. din 17 septembrie 2018 și ordinul de concediere nr. 245 ef. din 18 septembrie 2018 emise în privința reclamantului Popovici Eugeniu.

La acest segment, instanța de apel a mai notat că în pct. 80 și 81 al hotărârii nr. 24 din 14 septembrie 2016, Curtea Constituțională a reținut că în jurisprudența sa, Curtea Europeană și-a expus poziția asupra domeniului de aplicare a art. 4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană. Astfel, dispozițiile art. 4 din Protocolul 7 nu se aplică în situația concursului ideal de infracțiuni, adică atunci când una și aceeași faptă constituie două infracțiuni distincte (cauza Oliveira vs. Elveția, hotărârea din 30 iulie 1998, §27; cauza Goktan vs. Franța, hotărârea din 2 iulie 2002, §50), după cum textul nu împiedică faptul ca aceeași persoană să facă obiectul, pentru același act, atât al urmăririi penale, cât și al unei alte acțiuni cu caracter diferit, spre exemplu, al unei proceduri disciplinare. Această opinie a fost reținută și în Raportul explicativ la Protocolul nr.7. Cumulul răspunderii disciplinare cu răspunderea penală este posibil numai dacă fapta săvârșită cu vinovăție de către salariat constituie atât abatere disciplinară, cât și infracțiune. Totodată, această formă de cumul este posibilă fără a se încălca prin aceasta principiul non bis in idem, dat fiind faptul că fiecare dintre normele juridice avute în vedere ocrotesc relații sociale diferite, iar principiul interzice numai aplicarea pentru aceeași faptă ilicită a două sau mai multe sancțiuni de aceeași natură.

Așadar, instanța ierarhic inferioară a conchis că decizia de a înceta raporturile de serviciu prin eliberare din serviciul militar înainte de expirarea contractului nu implică o presupunere asupra vinovăției lui Eugeniu Popovici și nici nu exprimă o îndoială asupra nevinovăției intimatului în cauza penală, ci reprezintă o măsură de precauție ce ține de apărarea interesului public.

În continuare, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiată hotărârea instanței de fond în partea respingerii pretenției de emitere a actului administrativ cu privire la revizuirea actelor contestate, însă cu obligarea Inspectoratului General de Carabinieri să emită o decizie nouă în temeiul cererii depusă de Eugeniu Popovici (înregistrată nr.P-80/20 din 30 iulie 2020), prin care să reia procedura administrativă în temeiul art.170 din Codul administrativ. Or, art. 170 alin. (1) din Codul administrativ indică expres că, la cererea persoanei afectate, autoritatea publică trebuie să decidă în privința anulării unui act administrativ individual incontestabil dacă: a) situația de fapt sau de drept care stă la baza actului administrativ s-a modificat ulterior în favoarea persoanei afectate; b) există probe noi care ar fi dus la o decizie mai avantajoasă pentru persoana afectată; c) există alte temeiuri de reluare conform art.449 lit. a), c), e) și e¹) din Codul de procedură civilă. În speță, nefiind atestate nici una din condițiile prevăzute la art. 170 alin. (1) din Codul administrativ.

De asemenea, instanța de apel nu a reținut ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond precum că autoritățile pârâte în cadrul procedurii administrative, ținând cont de prevederile art. 195 din Codul administrativ, trebuiau să examineze cererile petiționarului în conformitate cu art. 170 din Codul administrativ în coroborare cu art. 449 din Codul de procedură civilă. Or, intimatul prin cererea depusă la 24 iulie 2020 (înregistrată cu nr.P-80/20 din 30 iulie 2020) a solicitat formarea unei comisii noi

pentru investigarea cazului; modificarea parțială a ordinului de sancționare cu anularea sancțiunii aplicate în privința sa; modificarea motivului întreruperii raportului de muncă, sau restabilirea în ultima funcție deținută anterior fără achitarea salariilor pentru perioada nelucrată.

În consecință, instanța de apel a concluzionat că, atât Inspectoratul General de Carabinieri prin decizia nr. 1/11- P80/20 din 11 august 2020, cât și Ministerul Afacerilor Interne prin decizia nr. 44/22-3272 din 18 august 2020, întemeiat au catalogat cererea intimatului/reclamantului înregistrată cu nr.P-80/20 din 30 iulie 2020 ca fiind o cerere prealabilă și corect au examinat-o ca atare.

La data de 6 octombrie 2022, Eugeniu Popovici, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar a depus recurs împotriva deciziei din 6 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior menționate, recurentul a invocat dezacordul față de decizia instanței de apel, considerând-o ca fiind neîntemeiată.

A notat că hotărârea instanței de fond este legală, iar cererea de apel conține motive teoretice și formale.

Prin referința depusă la 26 ianuarie 2023, Inspectoratul General de Carabinieri a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de către Eugeniu Popovici, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar.

Prin referința depusă la data de 31 ianuarie 2023, Ministerul Afacerilor Interne a solicitat declararea inadmisibilității recursului depus de către Eugeniu Popovici, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 septembrie 2022, dispozitivul deciziei fiind notificat recurentului Eugeniu Popovici, prin intermediul oficiului poștal, la data de 5 octombrie 2022 (f.d.213).

Totodată, decizia motivată din 6 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului Eugeniu Popovici și reprezentantului acestuia – avocatul Anatolie Barbacar, prin intermediul oficiului poștal, la data de 29 noiembrie 2022 (f.d.219-220).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Eugeniu Popovici, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Eugeniu Popovici, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui

recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Eugeniu Popovici, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Eugeniu Popovici, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu